

בס"ד

פניני הפרשה

קרח

עלון מס' 788

שנה ט"ז התשע"ה

יו"ל ע"י הקרן לזכויו הרבים. נייד: 052-7654216
כתובת: רח' הרב רוזובסקי 14/13 אשדוד. דוא"ל: 7654216@gmail.com

מגולה לקיום הממון

כל תרומות הקדשים אשר יקריבו בני ישראל וגי' ברית מלח עולם היא – יש להבין מה ענין ברית מלח לתרומות הקדשים שניתנים לכהנים? אמנם יש דין לפור מלח על כל קרבן, וכן יש ענין להניח מלח על השלחן, אבל בשאר מתנות כהונה לא מצינו נתינת מלח? בתרגום המיוחס ליהונתן בן עוזיאל מבאר שהמתנות הללו יש בהם הבטחה שיתקיימו לתמיד כמו מלח שנותן טעם בבשר. ומבארים שכמו שאין אפשרות לאכול בלי מלח, כפי שאמר הכתוב "היאכל תפל מבלי מלח", כך התרומות והצדקות, זהו המלח שנותן טעם ותוכן לכל העמל שעמלים בפרנסה וכלכלה. וכמו שהמלח מחזיק את הבשר והמאכלים שלא יתעפשו כן הוא מלח הצדקה, יש בו את התכונה שהוא הומר משמר ומגן על האדם ורכושו לבל ירדו לטמיון, כמובא בגמרא בכתובות (ס"ב): "מלח ממון חסר", הרוצה למלוח ממונו כלומר לגרום לו שיתקיים – יחסרנו לצדקה, וחסרוננו זהו קיומו.

מעשה בנביר אחד בירושלים מר אורנשטיין, שהיה שוכן כבוד בקצה שכונת מאה שערים, סמוך לשער שכם, והיה נתבע ונותן בעין יפה לכל דבר מצוה. פעם אחת בא אליו עני אחר, ולו בת בוגרת, שלא היה לאל ידו להשיאה, ובידו מכתבי המלצה מנאוני הדוד. העני השב שהעשיר יתן לו איזה סכום לסיוע לצרכי החתונה, אולם התפלא מאד לשמוע מהנביר שהוא מוכן לשלם לו כל צרכי החתונה, ואחר שהעני נקב בסכום הדרוש לזה, עמד הנביר ושיילם לו את הכל. ראה הנביר שהעני עומד ומשתומם מכל זה, ורצה לעודדו, ואמר לו, שמע נא, אני נותן לך את כל זה כתנאי שתזמין אותי לחתונה, צחק העני ואמר, בודאי שאומינד לחתונה, הרי כל החתונה היא בזכות נדבת לבך. הוא יצא משם והחל בהכנות לצרכי החופה, וכשהכל היה מוכן ומזומן, יצא אב הכלה לאולם של הנישואין בשמחה ובשירים בתוף ובכינור. אך למרבה הפלא שכח להזמין את הנביר העשיר אשר מידו היתה זאת להעמיד את החופה לחתן ולכלה. כשעמדו החתן והכלה להתחיל בטקס הנישואין, לפתע נזכר אבי הכלה ששכח להזמין את הנביר מרוב טרדנותיו, והצטער על כך מאד, ואז הבריק במוחו רעיון, דפק על השלחן, וביקש סליחה מקהל המוזמנים ואנשי התזמורת, וכה אמר: רבותי, כל צרכי החתונה הזאת באו הודות לנדבת לבו של הנביר מר אורנשטיין, ואני מצטער להודיע שדוקא אותו שכחתי להזמין לחתונה, אנא בואו עמי ונלך יחדיו אל ביתו להזמין.

הקהל נאות לצאת ביחד לביתו של העשיר. והנה באותה שעה כמעט אירע דבר נורא. לביתו של העשיר הגיעו שוודים ערבים, ובאיומי אקרה דרשו שיתן להם את כל כספו, הוא פתח להם את הכספת, ונמלו את כל מה שבתוכה, והניחם על השלחן, אך הם דרשו עוד ועוד, ומכיון שלא נענו כרצונם, כפתוהו בתבליים, וקשרוהו בכרעי המטה, וכן עשו גם לאשתו, והמשיכו להשמיע דברי איומים, אם לא יתן להם את כל כספו ותכשיטי רעייתו. בתוך כך, הגיע אבי הכלה בלויית התזמורת הרעשנית וקהל המוזמנים לחתונה, סמוך לביתו של הנביר, וכשמוע השוודים את קול הרעש, חשבו שזוהי המשטרה שהוועקה לבית הנביר, ומיד נשאו רגליהם וברחו, בהשאירם את כל הכסף והתכשיטים על השלחן. הגיעו כל הפמליא לבית העשיר והופתעו לראות אותו ואת אשתו כפותים בכרעי המטה, מיד שחררו אותם מכבליהם, והנביר סיפר להם את כל הקורות אותם, ואמר שאלמלא הגיעו אבי הכלה וכל הכבודה הזאת אל ביתו, כפסע היה בינו ובין המות, ורק בזכותם נשארו בחיים על כל רכושם.

שיא תורני	עצה טובה
הספר ההלכתי המשפיע ביותר	כאשר אדם נכשל בענין מסוים, מומלץ שיקנוס עצמו בממון על כל פעם שנכשל.
ספר "שלחן ערוך" אותו כתב מרן רבי יוסף קארו זצ"ל בשנת שכ"ג בצפת.	

מגיד דבריו / פנינה מתורתו של הגאון רבי בוגיד סעדון זצ"ל

"ענין ביאור מלת 'תשובה', הוא על דרך שאמרנו שאדם היה תועה מדרך השכל בדרכי היצר הרע, כאדם התועה במדבר והולך למרחקים, וכאשר יפגע בו איש היודע הדרך הישרה, מחזירו מהליכתו כמה מילים ופרסאות... וחוזר על הדרך שהלך כדי להגיע לעירו ולמחוז חפצו." (מגיד חדשות ח"ז דרוש ז').

80

י הגאון רבי מאיר מאוזו שלימ"א

בהם תרגילי זכרון או שזה ביטול תורה? תרגילי זכרון שמעמיסים הרבה על המוח, ועיקר הכל לחזור הרבה.

הבאים: "אם אומרים את ספר התהלים וקראו קוראים התהלים באותו היום

אבל אין לעשות כן משום בטול תורה

שיעשה דברי חסידות של הבן איש חי,

הבן איש חי מוסיפה מעלה לאדם, ולואי

שאחד ממכריו נפטר, ובעוד זמן קצר

בכמובן, ואם לאו – ילך לניחום מחר.

ת המלפון הציבורי של הישיבה מצלצל. תקשרו אליו?

אמן?
הברכה.

ב דבש" על... ארץ מצרים?

ש כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
י טז, יג). דואים מכאן אגב, שכאשר יש
כמו לבן.

7654216@gmail.com

לע"נ רבי עובדיה בן לולו זצ"ל
לע"נ רבי יצחק בן רחל זצ"ל
לע"נ אפרים בן מימה פנינה ז"ל
לע"נ ג'זיאן בת דיאמנטה ע"ה

ח"ו

ויספרו לבניהם / ספור לשלחן השבת

הכנסת אורחים למלאכים

המלמד, ובקשו לחזות בזיו פניו של הצדיק. בין הנאספים היה גם אותו עשיר. זה אשר שלח את הרב מביתו בכובת פנים. האיש הבין מי היה אותו אדם שחשבו בטעות "לאורח פורח", ועתה נדחק בין הבאים כדי לבקש מחילה מן הרבי.

"יסלח נא לי רבנו, הן לא הכרתי פניו" הסביר כשהצליח להתקרב אל רבי לוי יצחק. "ועתה מזמינו אני להתארח בביתי בכל הכבוד הראוי. הן כל הצדיקים הבאים לעירנו מתאכנסים בביתי".

אמר לו רבי לוי יצחק: "היודע אתה מהו ההבדל בין אברהם אבינו לבין לוט? הן גם על לוט נאמר שקיבל את האורחים בסבר פנים יפות, ערך לכבודם משתה ואפה מצות? אולם לוט ראה מלאכים ועל כן מיהר להכניסם לביתו. וכי לא היה מכניס מלאכים לביתו?! אך לאברהם הם נדמו כאנשים נודדים ועניים, ולמרות זאת הכניסם לביתו.

"גם אנחנו", סיים רבי לוי יצחק, "שמורע אברהם אבינו אנו, חייבים לקבל כל אדם בסבר פנים יפות. ומכיון שהמלמד נהג בי הכנסת אורחים כיאה לזרעו של אברהם אבינו, אין כל סיבה שאשנה את האכסניה שלי!".

עובר היה הצדיק רבי לוי יצחק מברדיצ'וב זצ"ל מעיר לעיר כהלך פשוט, ועושה כל טעדי לבל יהו אותו ויחלקו לו כבוד. באחד ממסעותיו, כאשר הגיע לעיר לבוב, פנה אל ביתו של יהודי עשיר ונכבד. כשסוף סוף הוכנס אל חדרו של העשיר, פנה אליו רבי לוי יצחק בבקשה: "ארח נא אותי בביתך ליום אחד!". את שמו ומנין הוא בא, לא אמר הצדיק לעשיר.

תגובתו הנועמת של העשיר לא אחרה לבוא: "זוכי ביתי הוא בית מלון לעוברי אורח?! חפש לך בית מלון אחר!".

יצא רבי לוי יצחק מבית העשיר ופנה אל מלמד תינוקות עני בבקשה שיארחו. עם כל דלותו, קבלו המלמד בספר פנים יפות, הגיש לו מזון ושתייה ככל האפשר, ודאג לו למקום לינה. וזאת מבלי שידע מי בא בצל קורתו.

והנה בקרבת ביתו של המלמד העני, פגש רבי לוי יצחק את אחד ממיודעיו, ועד מהרה פשטה השמועה בעיר: רבי לוי יצחק, סגורם של ישראל - הגיע אל העיר!

כהרף עין נאספו כל יהודי העיר ליד דלת ביתו של

מִפְּל מִלְמַדֵי הַשְּׂפִילִתִי

מֵה לְמַדְרִים מְ - מוֹכּוֹנִית

פועלים בה כוחות מנוגדים - מצד אחד המנוע מניע את המכונית, מצד שני הבלמים בכוחם לעצור אותה. אותם כוחות הפכיים פועלים גם באדם - מצד אחד כוחות המניעים אותו לפעול, ומצד שני כח שעוצר אותו בעת הצורך. כדי לא לגרום ליתאונח, על האדם להשתמש בכל כח במקומו (ע"פ "נר לרגלי" עמ' רצ"ד)

בשורה משמחת

מכון "שרי זבולון", שמח לבשר לציבור כי בסייעתא דשמיא יצא לאור הספר הנפלא "חכמי זרזים" המשרטט קווי אור לדמותם של רבני העיירה זרזים אשר בדרום תוניסיה, מאת הרב עובדיה חן הי"ו

הספר מלווה בתמונות אותנטיות רבות, ובתוספת בונוס ששה עמודי קומיקס מרהיבים

ניתן להשיג אצל בנימין פנש בטל': 050-6235157

או במייל: benifene@gmail.com

ת

המות כשעלה לרקיע שהקמורת עוצר מגפה. זורת עוצר מגפה. (הרב צבי כהן הי"ו).

ברדיה חן

- הילכו יחדיו?

מצמצם יותר את המקרים היוצאים מן ה, ואילו החולקים עליו מרחיבים אותם. הבן איש חי, למשל, מסכים אמנם שבאופן יש ללכת לפי מרן השלחן ערוך בין להקל להחמיר, אלא שיש לו כמה יוצאים מן ה, כמו למשל: במקום שדעת הקבלה שונה ת מרן (ובפרט האר"י), חומרות של הרמ"א עתו ראוי להחמיר אותם (אולי כיון שראה יוצאות מגיעים לידי מכשול), במקום שיש ברור להיפך, ובדיני גיטין וקדושין.

פאה הדור הגר"מ מאזוז שליט"א בהקדמתו ר"ב "בן איש חי" (עם הגהותיו), נדרש לברור של הבן איש חי שהרבה פעמים מחמיר אף דעת מרן, וטוען כי ההסתכלות על קבלת גות מרן, אינה חד משמעית, וממותנת היא מכפי שמקובל לחשוב. בדבריו הוא מוכיח לת הוראות מרן אינה בגדר ודאי לדין, י עושים ספק ספיקא נגדו בכמה מקומות ע, וכן מחמירין בספק ברכות ובגיטין ושין שלא כדעת מרן.

די אחרונים בני זמנינו הביאו כאילו מהר"י נ"י כתב שהנוטה מהוראות מרן השלחן ערוך א מרא דאתרא, הרי הוא כאילו זז מדברי ה ומזלזל בכבוד רבו. אך מרן ראש הישיבה ט"א מעיר שם כי אין הדבר מדויק, והמעייין ור הדברים בשו"ת מהרי"ף (סי' נ"ט) יראה א מדבר על מרא דאתרא שקיבלו הוראותיו לקולא ובין לחומרא, ולא הזכיר את מרן, מה זליש במקצת את חומרת הדבר כי אפשר לחלק. הגע עצמך - הוא מוסיף - הרי ידוע מבי"ט ומהרימ"ט ומהריט"ף והפר"ח ועוד י עולם חולקים בכמה מקומות על מרן חן ערוך בין להקל ובין להחמיר, וכי נאמר ח חלילה חולקים על התורה?! לבר מזאת, מוסיף שדעת מהר"י פראגי אינה מוסכמת ל הפוסקים, ונראה שהבן איש חי רוח אחרת ולכן הוא מחמיר בכמה דוכתי נגד מרן.